

Det sidste er så spørgsmålet om, hvem der kommer til at betale de her penge. Hr. Frank Aaen har den opfattelse, at det bliver jo nok nogle rige kapitalister med høj cigarføring. Erfaringerne fortæller os, at de her omkostninger bliver sendt direkte videre til forbrugerne. Så det bliver hr. Frank Aaens små familier rundt omkring, der kommer til at betale for det her i form af højere gebyrer, i form af forskellige ekstra afgifter til deres pengeinstitut, til deres realkreditinstitut. Det bliver ikke de store finansfyrster, der kommer til at betale for det her.

Derfor vender det den tunge ende nedad, og derfor burde Enhedslisten, SF og regeringen skamme sig over det her lovforslag. Vi kan naturligvis ikke støtte det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Om det forslag, vi her behandler, vil jeg godt sige – også som en serviceoplysning til ordførerne uden for kredsen af partier, der har aftalt det her i forbindelse med finansloven – at vi betragter det i den kreds også som et element omkring erhvervsskattepakken og omlæggingerne dér.

Det betyder jo, at den finansielle sektor – når vi har vedtaget den gruppe af forslag, der er dér, med nedsættelse af selskabsskatten – her opnår en fordel, der på lang sigt ikke er mindre end den afgift, vi her taler om. På kort sigt er den faktisk højere. Så jeg vil sige, at den snak, der har været her fra talerstolen om, hvem der skal betale, er der i hvert fald ikke noget som helst grundlag for, idet ikke en eneste kunde noget sted skal betale én krone mere som følge af det her forslag.

Lad mig sige til hr. Kim Behnke, der indimellem har den bemærkning til den minister, der måtte have sagen, at hvis nu vedkommende havde sat sig lige så godt ind i det som hr. Kim Behnke ... På det finansielle område vil jeg i al stilfærdighed sige, at dér vil jeg ikke lade mig belære af hr. Kim Behnke.

Jeg vil så også gerne benytte lejligheden til at udbygge nogle af de bemærkninger, der er i lovforslaget her, for jeg mener faktisk, at en række af ordførerne har haft en forkert indgang:

Det her er jo en særregel, som den finansielle sektor har, om hensættelse med skattefradraget til imødegåelse af eventuelle fremtidige tab. Det er ikke vilkår, der gælder for nogen andre brancher.

For nogle år siden, 3-4 år siden, opstod der en diskussion om, hvorvidt den praksis, der havde udviklet sig til fradraget, var tilstrækkelig

lovhjemlet, og der var blandt eksperter betydelig usikkerhed om, hvorvidt den praksis nu også var funderet i lovgivningen. For at en sådan tvivl ikke skulle blive stående, fremsatte jeg i 1998 et lovforslag, hvor vi sikrede, at lovhjemmelen var i orden.

Jeg er nødt til at sige til Folketinget, som det også fremgår af bemærkningerne, at det er stadig væk ikke i orden, og det er det ikke, fordi det, da det er en særregel for pengeinstitutterne, forudsætter, at den bliver notificeret i EU, da det kommer ind under statsstøttereglerne.

På trods af at der er gået små 2 år, siden Folketinget vedtog lovforslaget, har vi altså endnu ikke modtaget Kommissionens notifikation, og det er ikke, fordi Økonomiministeriet, der har haft opgaven, ikke har brugt kræfter på den, men der har været en række spørgsmål, som er blevet fulgt op.

Derfor ville jeg da også godt sige til Folketinget, som det fremgår af bemærkningerne, at den ændring her, som fjerner halvdelen af den rentefordel, som den finansielle sektor har ved at have langt gunstigere hensættelsesregler end øvrige brancher, håber jeg også kan være med til, at vi hurtigt kan få notifikationen på plads i forhold til Kommissionen.

Det er jo ikke småpenge, vi taler om. Det er faktisk over 33 mia. kr., der er hensat med skattefradraget, og derfor kan jeg egentlig undre mig en anelse over, at der er ordførere, der har haft bemærkninger af den skarphed, som tilfældet har været til det her lovforslag, faktisk væsentligt skarpere end til nogen af de foregående lovforslag.

Jeg mener, det er et lovforslag, som er velgrundet, som er helt i orden, som ikke med nogen saglig indgang kan kritiseres, og jeg håber så også, at det vil yde et bidrag, så vi hurtigt kan få notifikationen på plads, således at de fornuftige regler, vi har på det her område, kan vi også fremover sikre og dermed også have klar bane for statsstøttereglerne.

Hvis det er sådan, at der skulle opstå endelige problemer med notifikationen, hvad jeg ikke forventer at der gør, ja, så bliver konsekvensen jo, at de hensættelsesregler, der gælder for alle andre, og de fradragregler, der gælder for alle andre med hensyn til tab, i givet fald også må komme til at gælde for den finansielle sektor.

Derfor kan man sige, at her er et forslag, der har to gode formål, nemlig at sikre den betydelige gevinst på grund af nogle hensættelsesregler, der kan være velbegrundede for at sikre, at der